

Poročevalec Sulzberger pri nadškofu Stepincu v njegovi celici v zaporih Lepoglave

Nadškof je brezbržen glede Titovega migljaja o možni oporotitvi. — Dejal je, da more samo papež odločevati o njegovi bodoči usodi.

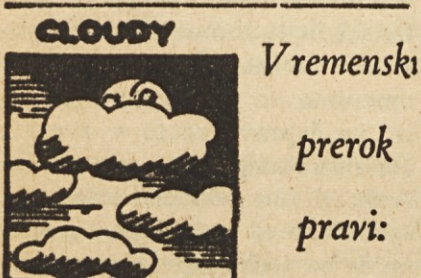
ZAGREB, 11. nov. — Nadškof Alojzij Stepinac, najvišji katoliški prelat Jugoslavije, je izjavil včeraj v svoji celici v Lepoglavi temu poročevalcu, da mu je popolnoma vseeno, ali bo oproščen ali ne. Nadškof je dejal, da rad trpi za svojo Cerkev in da njegova bodočnost ni odvisna od maršala Tita ali njegove vlade, temveč od Svete Stolice.

Pred petimi dnevi mi je maršal Tito izjavil, da je možno, da bi bil nadškof oproščen pod gotovimi pogoji in da tudi upa, da bo, kar sem nadškofu povedal. Ker ne prejema nikakih časopisov, je bilo zdaj prvikrat, da je slišal o tej Titovi izjavi. Njegov odgovor na to se je glasil:

"Glede moje osvoboditve sem popolnoma brezbržen. Vem, zakaj trpim. Za pravice katoliške Cerkve. Vsak dan sem pripravljen umreti za Cerkev. Katoliška Cerkev ne more biti in ne bo nikoli sužnja kakega režima."

V ministrstvu UDBE
Zatem Sulzberger podrobno opisuje svojo pot iz Zagreba v kaznilnico Lepoglavo, za kar je moral dobiti dovoljenje od ministra za notranje zadeve. Kadarko govori o tem ministrstvu, ga šepetaje imenuje UDBA, — to je bivša OZNA. Na tem ministrstvu ga je najprej neki mlad uradnik vprašal po legitimaciji, in ko mu je Sulzberger odgovoril, da je nima, se je slednji silno začudil. Nato je pristopil neki starejši uradnik, ki je mlajšega poučil: "Tovariš je Amerikane in v Ameriki nimajo nikakih legitimacij."

Sestanek z nadškofom
"Ko smo stopili v celico, sem uzrl slokega, srednje visokega moža, ki je stal ob mizi. Bil je nadškof Stepinac, ki je zdaj 53 let star. Nadškof je obstal tam za trenutek; levica mu je počivala na odprti knjigi. Štiri uradne osebe, ki so prišle z menoj, so stale nekako v zadregi in mencale čepice v rokah. Ko sem po-

Deloma oblačno in topleje danes. Dežni prši in topleje ponoči.

Tri na dan

Komunist Tone Seliškar piše iz Titovine, da je zvedel iz skrajno zanesljivih virov, da belogardiste v peklu ne obračajo več. Töne že ve, saj je tam spodaj kot doma.

Pa ni komunist Tone prav nič dosleden, ker v drugem stavku že trdi, da je dal škof Rožman vsem hudičem v peklu ukaz, naj zakurijo, da bo komunistom vroče in da so se (takrat, ko je bil Tone v Ameriki) strahovito potili, tovariši namreč.

Nekaj s Tonetovo tikvo ne bo v redu, ker enkrat trdi tako, drugič drugače. Ampak, to mu pa radi verjamemo, da v peklu belogardistov ne obračajo več, odkar so tam zavzeli prva mesta ali korita — tovariši.

SILEN MRAZ V KOREJI

Mraz, ki je skoraj po d ničlo, je hujski sovražnik ameriškega vojaštva kot so komunisti.

TOKIO. — Ameriška sedma divizija je prebrodila včeraj dvoje rek in prodira zdaj naprej proti mandžurski meji, ki je oddaljena samo še 25 do 30 milj.

Ameriško vojaštvo je prekorajilo Ungi in Yuju-ko reko ter izvedlo nepričakovan napad na komuniste. V Kapsan okraju se koncentrirajo močne kitajske in severnokorejske čete, to je samo deset milj pred prodirajočimi Amerikanci.

Kakih 60 milj južnozpadno od operacij sedme divizije so prodrli marini sedmega polka dve milj naprej skozi zasnežene gore ter dosegli kraj Hagaru, ki leži dve milj pod Chosin rezervuarjem. Na svojem prodiranju niso naleteli na odpor in pričakujejo, da bodo v dnevu ali dveh dosegli južni konec rezervuarja, ki tvori glavni vir vse energije v Severni Koreji.

Poročila s front naznanjajo, da je mraz skoraj po d ničlo in da je slednji zdaj hujski sovražnik ameriškega vojaštva kakor komunisti.

Morilec ustrelil preds. republike Venezuele

Civilne svoboščine v deželi suspendirane. — Proglase-
no bilo tudi delno obsed-
no stanje.

CARACAS, Venezuela. — Dne 13. novembra je bil ubit podpolkovnik Carlos Delgado Chabaud, predsednik Venezuele, ki je bil na čelu vojaške junte, ki se je leta 1948 polastila vlade. Delgadosa je ustrelil neki atentator. Podrobnejših poročil še ni.

Civilne svoboščine v Venezueli so bile začasno suspendirane. Vsem osebam je zabranjen prihod ali odhod iz dežele, ki je bogata na olju in v kateri imajo Amerikanci investirana dva biliona dolarjev. Nad deželo je proglašeno tudi delno obsedno stanje.

Poročila, ki so prispela v Washington, naznanjajo, da je morilec ustrelil predsednika pred njegovim domom in da predsednik v bolnici podlegel ranam.

NAJNOVEJŠE VESTI

CARACAS, Venezuela. — Rafael Simon Urbina, voditelj včerajšnje revolte, ki je ustrelil predsednika Carlos Delgadoda Chabauda, je bil v boju s policijo ubit.

PITTSBURGH, Pa. — Vodstva treh pittsburskih dnevnikov so podpisala nov kontrakt z zavijalci listov, s čemer je bil končan šest-tedenski štrajk.

Prezv. škof Rožman med Slovenci v Rimu

Pobožnosti pri sv. Klementu in obisk bazilik

V okviru marijanske kongresa so se na nedeljo Kristusa Kralja vršile marijanske pobožnosti narodnih odsekov. Slovenska skupina je izbrala za svojo pobožnost cerkev sv. Klementa, ki je zaradi groba sv. Cirila tako draga vsakemu katoliškemu Slovanu, saj mu kliče v spomin neomajno vdanost očetov naše vere rimskemu apostoliku. V kapeli sv. Cirila, ki jo je tako velikodelno okrasil djakovski škof Strossmayer, je msgr. Jagodič opravil slovesne pete liturgije ob čast Materi božji, nato pa je škof Rožman v mojstrskem nagovoru romarjem povdaril, da

je slovenski narod vero v vsebovzetje sprejel ob zori svojega prerodenja v krščanstvu, saj je bila prva cerkev na slovenskih tleh, Gospa Sveta v Karantaniji, posvečena Mariji Vnebovzeti. — Tudi oznanjevalci krščanske vere, ki so prišli k nam z Vzhoda — sv. solunska brata Ciril in Metod — so oznanjevali med nami na vzhodu tako češčno skrivnost Marijinega vnebovzjetja. Od bazilike sv. Klementa so se romarji, ki so se jim pridružili številni rimski Slovenci, odpeljali opravljat molitve za svetletni odpustek k sv. Janezu v Lateran, k sv. Pavlu izven obzidja, k sv. Petru in nazadnje k sv. Mariji Veliki. Povsod je ro-

Počastitev podeželskega zdravnika

TOWNSEND, Mass. — Prebivalstvo tega kraja je priredilo veliko slavlje na čast dr. Richardu S. Elyju, ki je v svojem poklicu kot zdravnik pomagal 1,500 otrokom na ta svet. Zdravnik je hkrati praznoval 52-letnico svojega poklica in 50-letnico svojega zakona.

58 mrtvih v zračni nesreči v Alpah Francije

Gorski vodniki so dosegli mesto nesreče. — Natančnih poročil še ni. — Papež je daroval mašo - zadušnico za ponesrečence.

CORPS, Francija. — Reševalno moštvo je doseglo kraj nesreče, kjer je treščilo ob gorske vrhove kanadsko potniško letalo in ni našlo nobenih preživelih ljudi, katerih je bilo v letalu 58. Gorski vodniki so našli razbitine letala in raztreseno osebno lastnino potnikov, ki so bili bržkone vsi ubiti.

Vendar direktnega poročila o 58 osebah, ki so bile v letalu, še ni. Vsi omenjeni so bili svetlolini romarji ter so potovali iz Rima nazaj v Ameriko oz. Kanado.

Papež Pij XII. ki je bil silno užaloščen, ko so mu sporočili o nesreči, je včeraj jutraj daroval mašo - zadušnico za žrtve te nesreče.

Zlati rudnik sredi mesta
ROUYIN, Que. — Bagamac Mining Co., je pričela vrtati za zlatom in bakrom v tem mestu, kjer je, po izjavah prospektorjev, pod zemljo mnogo te rude.

"HUMOR"

današnje Slovenije
(iz ljubljanskega "Pavlihe")

Red in snaga

(Ameriški rojaki, ki se vračajo z obiska v Jugoslaviji, pripovedujejo o veliki nesnagi, ki vlada povsod, kamor koli se obrneš: na postajah, na ulicah, v javnih prostorih. Da je to res, potrjuje sam "Pavliha," ki je napisal že marsikatero zbadljivo na račun te nesnage. Tu je zopet ena):

"Tam v Celju dandanes 'Evropa' stoji, ki kmalu jo bodo zasule smeti. Nekoč bo historik potomcem za-
pel:

"Na mestu, kjer zdaj so smeti in pepel, nekdanje hotel je ponosen blestel.

Bi rešil ga bil — kdor bi metlo imel. . .

Višek hinavščine in polvarjanja resnice

V ponedeljek, 6. novembra t. l. je objavila "Enakopravnost" na svoji prvi strani v angleščini sledečo "izjavo", ki se glasi v prostem prevodu takole:

V izdajah od 2. in 26. decembra, 1946 in od 14. januarja 1947 so izšli v tem časopisu članki, v katerih se je kritiziralo filozofije in vladne postopke v Jugoslaviji. V teh člankih je bilo govora o aktivnostih Rev. Francis Gabrovška v zvezi z upravo zadev v Zadrugi zvezi v Ljubljani, Slovenija, preden je slednji prišel v Zed. države. Kritika Rev. Gabrovška je temeljila na informacijah, ki smo jih prejeli iz virov iz Slovenije in jih smatrali za zanesljive, toda z obžalovanjem izjavljamo, da smo odtlej zvedeli, da je bila kritika Rev. Gabrovška brez podlage. Rev. Gabrovšek je zaradi tistih člankov naperil tožbo proti izdajateljem tega lista kakor tudi drugih listov. Po ekstenzivnih konferencah in obojestranskem sporazumu so bile te akcije poravnane in ustavljene. Mi smo zagotovili Rev. Gabrovšku, da nismo nameravali s tem, kar smo rekli v tistih člankih, ustvariti vtisa, da si je ne-pošteno prilastil (missappropriate) kakšne fonde Zadrugne zveze, ali da je bil drugače kriv nepoštenih postopkov (conduct: obnašanje, vodstvo, postopanje). Naša kritika je bila naperjena proti poročanemu slabemu vodstvu zadev v gotovih lokalnih zadrugah, kar je imelo posledico izgubo pri vlagateljih, in proti poročani upravnici površnosti teh zadrug pri Zadrugi zvezi. Obžalujemo, da se je naša kritika splošne situacije smatrala pri komerkoli kot refleksija ali odraz na poštenost ali integriteto Rev. Gabrovška, če pa je dobil kdo tak vtis od tega, kar smo mi rekli, mi zavračamo vsak namen, da bi ga osebno napadli.

Gornji "Statement" je perfidno advokatsko sestavljeno skrupalco, ki ga oni, katerim so bili tisti sramotni napadi servirani, to je naši starejši naseljenci, ne morejo razumeti niti v slovensščini, kaj šele v angleščini, v katerem jeziku ga je Enakopravnost objavila.

Druga brezprimerna nesramnost je, ker ga je objavila v ANGLEŠČINI, dočim je vse napade objavljala v SLOVENSČINI — specialno za one ljudi, ki smo jih zgoraj omenili in ki po veliki večini ne obvladajo dovolj angleščine, zlasti ne take, ki je polna advokatskih tehnikalijs, s kakršno je pisan ta famozni "Statement."

Tretja drznost, ki dela ta "Statement" docela neveljaven, je ker ni pod njim nobenega podpisa! Kdo ga je izdal in kdo stoji za njim?

Vse skupaj je infamno, strahopetno in brezsrčno falotstvo, zapopadeno in trditvi, da tisti barabski napadi niso bili namenjeni, da bi bili "refleksija ali odraz poštenosti ali integritete tožitelja." — Mi pa pravimo: Kdor razume slovensščino in je tiste članke bral, je moral dobiti vtis, da je Rev. Gabrovšek goljuf, slepar, defraudant in tat! Tožite nas, pa bomo doprinesli dokaz resnice s prevodom dotičnih člankov, kateri prevod pa bo bolj "to the point," kakor je vaš gornji infamni nepodpisan "statement!"

Upamo, da tožilec še ni izrekel svoje zadnje besede.

Do tačas pa, tovariši: povrnite onim rojakom tisočake, ki ste jih "nafehtali" od njih pod KRIVO PRETVEZO, ko ste rekli, da nabirate za svobodo tiska, mesto da bi priznali, da gulite rojake zato, da bi vam oni plačali stroške vaše tiskovne ZLOBE!

Henry A. Wallace poziva na totalno oborožitev proti očitni agresiji Sovjetske zveze

Zadnjim slepcem padajo luskinde izpred oči, da spoznavajo, kaj je v resnici Sovjetska zveza: odurna sedmeroglava pošast, ki hlasta s svojimi žreli po vseh delih vesoljnega sveta. —

NEW YORK. — Henry Wallace je pozval Zed. države, naj ojačajo svoje oborožene sile "kakor hitro mogoče", dokler Sovjetska zveza in komunistična Kitajska ne dokazata, "da sta za zainteresirani za resničen, ne propagandni program miru."

Bivši podpredsednik Zed. držav, ki je resigniral kot predsednik Progressivne stranke, ker slednja ni hotela podpreti njegove obsodbe komunistične agresije v Koreji, je zdaj priznal, da nič več ne verjame, da se more zagotoviti mir, če se stopi Sovjetski zvezi "do pol pota naproti." Prav tako je priznal, da je spremenil svoje nazore glede dopustitve komunistične Kitajske v družino Zdr. narodov.

"Bil sem za to, da se dovoli komunistični Kitajski pristop k Zdr. narodom. Toda kakor je kitajska akcija v Tibetu spremenila Nehrujeve nazore (Nehru, premir Indije), tako je akcija severnih Korejcev spremenila moje nazore.

"Ko je Sovjetska zveza dovolila napad severnim Korejcem in ko so kitajske čete vstopile v Korejo in Tibet, mi je postalo jasno, da Sovjetska zveza izrablja druge narode za segrevanje svoje mrzle vojne.

"Zed. države nimajo in niso nikoli imele nobenih agresivnih namenov napram Aziji. Pametni Kitajci to vedo in oni kitajski komunisti, ki igrajo danes sovjetsko igro, naj se vprašajo, če ni morda Sovjetski zvezi ljubša zaostala Kitajska, decimirana po desetletjih vojne, ki bi proizvajala topove za boj proti Ameriki, ne pa traktorjev in plujgov za pridelovanje živil svojemu ljudstvu."

Dalje je Wallace dejal, da Mao Tze-tung najbrž ne bo nikoli postal drugi Tito in ne bo nikoli proglasil popolne neovisnosti od Moskve, vendar bivši odnošaji med Rusijo in Kitajsko in ekstremni individualizem kitajskih kmetov je tak, da je upanje, da Kitajska ne bo nikoli tako popolnoma dominirana od Moskve kakor je Češkoslovaška.

To je zdaj Wallacejeva sodba. Razveseljivo je, da spregledujejo zadnji slepci in da spoznavajo, kaj je v resnici Sovj. zveza: odurna sedmeroglava hidra, ki z ostudnimi žreli svojih sedmerih glav hlasta po vseh delih vesoljnega sveta.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Dodatek k programu—

Na kulturnem programu v nedeljo popoldne v SND bodo nastopili tudi ukrajinski glasbeniki in pesalci.

Miklavž prihaja—

Vaja otrok (angelski zbor) bo danes popoldne po šoli v pevski sobi v šoli sv. Vida.

Povratek iz Jugoslavije—

Na parniku MAURETANIA so se v ponedeljek zvečer vrnili v New York, včeraj dopoldne pa v Cleveland s 7 tedenskega obiska po Jugoslaviji: Mr. in Mrs. Anton Cvetko, Mrs. Rose Janković, Mrs. Marie Anzelc, Mrs. Frances Bajt, Mrs. Helena Debevec, Mrs. Antonia Lega, Mrs. Mary Rakovec, Mrs. Mary Drenik, Mrs. Mary Žgajnar, Mrs. Angeline Misich, Mrs. Mary Zeitz, Mrs. Jennie Šebenik, Mrs. Joseph Ponikvar in Mrs. Frank Natlačen. Pri parniku v New Yorku jih je pričakoval Mr. August Kollander in spremljal do Clevelanda. Dobrodošli!

Najdena zaponka —

Na veselici SMZ zadnjo soboto je bila najdena ženska zaponka. Katera jo je izgubila, jo lahko kober najaz, če se zglaš na 1003 E. 66 St. tel UT 1-8387.

Rojak se ponesrečil—

Poznani rojak Gregor Pucel, 7817 Burke Ave., se je v tovarni ponesrečil in se nahaja v St. Alexis bolnišnici, soba 211. Prijateljsem se priporoča za obiske.

Pozdravljata—

John in Štefi Paulich iz Los Angeles, Cal., pozdravljata vse svoje prijatelje po širnem Clevelandu.

Važna seja nocoj—

Članice dr. Waterloo Grove št. 110 W. C. so vabljene, da se udeležijo zelo važne seje nocoj v Čitalnici SDD na Waterloo Rd. — Razpravljalo se bo o pravih in glade veselice, ki bo 3. decembra. Po seji bo malo zabave.

Novi grobovi

Thomas Peterson

V torek je bil rojen in po 12 urah je že umrl mali Thomas Peterson, ki zapušča očeta Ronaldada Peterson in mater Dorothy, roj. Praznik, stanujoči na 18605 Kewanee Ave. Pogreb oskrbuje Mary A. Svetek pogrebni zavod na 478 E. 152. St.

Zdravnica ugrabila otroka

SANTA FE, N. M. — FBI organi so tukaj prišli zdravnico dr. Nancy D. Campbell, ki je ugrabila devetletno hčerko bogatih staršev, ki jo držala proti odkupnini \$20,000 — 30 ur. — Zdravnica je bila opravljena v moško obleko, ko je ugrabila otroka. Za ugrabljenje v svrhu odkupnine, je določena v državi Novi Mehiki smrtna kazen.

ANGLEŠKO- SLOVENSKO BERILO (DR. KERN)

je zopet v zalogi.

Po pošti stane \$3.25.

Dobite ga v potniški pisarni

AUGUST KOLLANDER
6411 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio
U. S. A.

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

NOVEMBER 1950
SUN MON TUE WED THU FRI SAT
1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30

Entered as second class matter January 6th 1908. at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83 No. 224 Wed., Nov. 15, 1950

Kako bi pridobili Ruse, da bi se Stalinu uprli

(Zanimiv članek brig. generala Bonner Fellers-a, ki ga prinašamo v izvlečku)

Pisec članka je bil vsa leta druge svetovne vojne vojaški tajnik generala MacArthurja. Prehodil je vse faze vojskovanja proti Japonski od Avstralije do Tokia. General Fellers živi od leta 1946 kot upokojenec v Washingtonu.

Čeprav izgleda, da svet neizogibno drvi v tretjo svetovno vojno, ima Amerika vendar še eno pot, da se izogne totalnemu požaru. Čas je kratko odmerjen in Zed. države bi morale to priliko nemudoma zagrabiti.

Vse do sedaj smo mi v hladni vojni s Politbirojem stalno izgubljali. V borbi idej, kakor tudi v vojni, ima ofenziva nesporno prednost. Mi pa smo od vsega početka v defenzivi.

Če hočemo zmagati v atomski vojni, moramo preiti v napad in uporabiti našo najmočnejšo karto proti rdečemu prodiranju: Pričeti moramo nemudoma totalno borbo psihološkega vojskovanja s sledečim ciljem: Zrevolucionirati ruski narod proti kremelskemu diktatorju. Udarec naj bi bil direktno v točko, česar se kremelski oblastniki najbolj boje, namreč, da bi se jim ruski narod direktno uprl.

Gigantski sistem tajne policije s približno 2 milijona tajnih MVD agentov tvori hrbtnico Stalinove moči. Večne čistke, milijoni političnih zapornikov, panična sojenja "špijonov," "saboterjev" itd. so zadosten dokaz, da je prepad med ruskim ljudstvom in vladajočo komunistično kliko ogromen.

Železno zaveso lahko prebijemo. Ko to pišem, imam na pisalni mizi protikomunistične letake in časopise, ki so tiskani in razmnoženi v Rusiji meseca junija 1950 in to v trimilijonski nakladi. To delo vodi podzemna protikomunistična organizacija NTS (nacionalna zveza ruskih solidaristov). Ta organizacija obstoja že 20 let. Od časa do časa se potuhne, potem pa zopet plane na dan. Metode te organizacije so dovršene in ne čistke ne likvidacije je ne zadušijo. Že sam obstoj in moč te organizacije dokazuje dvojce:

- 1.) Rusko ljudstvo stalno nosi v sebi klice upora
- 2.) Rusko ljudstvo čita protikomunistične publikacije.

Psihološka vojna proti Stalinu ne bi bila kakšna novost. V drugi svetovni vojni smo uporabili to metodo napram Japonski. Naša glavna orožja so bila: radio, časopisi in ogromna množica letakov, ki smo jih odvrgli na japonski teritorij. Na Filipinih, Novi Gvineji, otoku Leyte so imeli letaki tak uspeh, da je po končani vojni sam japonski cesar priznal, da je psihološka vojna Japonce toliko omajala, da je bil boj zgubljen že davno prej, predno sta padli atomski bombi.

Ali ne bi mogli tega ponoviti napram Sovjetski zvezi? Prepričan sem, da lahko in to uspešno. Na Japonskem smo morali razpoko med vladajočo vojaško kliko in narodom šele ustvarjati; v Sovjetski zvezi pa razdor že obstoja in naša naloga je samo v tem, da zagovozdo še malo dalje porinemo. Naša naloga je sledeča:

1.) Povedati moramo narodom in širokim množicam pod Stalinovim gospodstvom, da imajo prijatelje in podporo izza njihovih zapečatenih meja.

Rusi in sateliti živijo pod okupacijo. Mi moramo to resnično na ves glas ni odločno ponavljati, ne glede na Stalina in njegovo vladu, s katero imamo diplomatske odnose. Prihajati moramo, da nismo proti ruskemu ljudstvu. Priznati moramo ogromne uspehe ruskega naroda v drugi svetovni vojni. Povedati pa moramo, da je to zasluga ruskega naroda in ne Stalina in komunistične klike. Povdarjati moramo, da mi upamo, da bo rusko ljudstvo še svobodno in, da mu hočemo pri osvoboditvi pomagati.

Kako to narodom pod komunistično diktaturo lahko povemo? Naš sedanji "Voice of America" opravlja dobro poslanstvo, a Glas ni učinkovit, ker je to vladna ustanova, ki dobiva diplomatske proteste. V zadnjem času dela Radio Free Europe, pod pokroviteljstvom organizacije National Committee for Free Europe. Radio Free Europe oddaja misije za več kot 80 milijonov ljudi za železno zaveso. Program je narejen v Ameriki, oddaja pa se iz Nemčije preko NCFE oddajnika. Oddaje so namenjene Poljski, Madžarski, Bolgariji, Rumuniji, Čehoslovski in Albaniji. Kot vidite, Sovjetska matica ni vključena. Borba ni zato direktna in ne zajame vseh 300 do 400 milijonov prebivalcev. Treba je ustvariti močan obroč premakljivih radio oddajnih postaj okrog in okrog Sovjetske zveze in satelitov. Voice of America je le prečestokrat zadužen s motnjami. Imeli bi morali zato tkzv. slepe postaje, ki bi jih prenašali, čim bi jih Sovjeti odkrili. Komentatorji in pripravljavci programa bi morali biti ruski begunci, ki imajo prijatelje, sosedje v krajih, kjer so prej živeli in vedo, kako je treba govoriti ruske-mu narodu.

(Konec jutri.)

Slovanska in cirilmetodijska ideja škofa Slomška

(Ob 150 letnici rojstva Antona M. Slomška)

1. Slovanska ideja med Slovence ob Slomškovem času

Ko si je Stanko Vraz po letu 1838 popolnoma osvojil ilirski program in se takorekoč odpo-vedal slovenstvu, so nastale v slovenskem literarno - kulturnem delovanju prav za prav tri smeri. Stanko Vraz je propagiral ilirizem, t. j. hrvatski jezik tudi za Slovence, drugi so bili še bolj panslavističnega duha in so začeli pisati nekako mešanico slovenskih jezikov, kakor Matija Majer Ziljski. Tretja smer je bila čisto slovenska, kakor jo je zagovarjal France Prešeren.

Vse tri smeri so budile med Slovence slovensko bratstvo, ki se je dotle le ob redkih prilikah in bolj skromno javljalo iz podzavestnega bivanja v narodni duši. Nekateri so izražali tudi misel, da naj bi bili vsi Slovenci ene vere. Ker je velika večina Slovanov pravoslavne vere, zato so mislili, naj bi bila pravoslavna vera skupna slovanska vera.

Vsa ta stremjenja so odločilno vplivala tudi na Slomška, da se je odločil s svojim delom dati Slovincem pravilno smer v pogledu vere in narodnosti, ozir. jezika.

2. Slomškov pogled na slovansko

Slomšek nikakor ni začel misliti na slovansko vprašanje šele takrat, ko je ustanavljal Bratovščino sv. Cirila in Metoda. Že prej pogosto govori o slovenskih narodih, o sinovih matere Slave. V svojih spisih ponovno omenja solunska brata, ki sta Slovanom "pismo in krščansko omiko v domačem maternem jeziku prinesla." Drugič s ponosom omenja, da so "že pred tisoč leti naši stari očetje brali sveto pismo v slovenskem jeziku" iz knjig, ki sta jih spisala sv. Ciril in Metod. Iz dejstva, da so slovanski narodi povezani med seboj ne samo po krvi in skupnem izvoru, ampak tudi s tem, da so sprejeli vero in sv. pismo istih bratov, izvaja Slomšek zaključek, da blagor in zgodovinske naloge narekujejo slovenskim narodom in tudi slovenskemu čim tesnejšo medsebojno skupnost.

Zato ga prebujajoče se "slovanofilstvo", kakor je dunajska vlada imenovala to gibanje, ni presenetilo. Saj je stal sam v prvih vrstah. Toda v svoji fini daljnovidnosti je videl vnaprej morebitne zle posledice, če bi to gibanje krenilo v nepravo smer.

Slovenska samobitnost ni bila Slomšku nikoli sporno vprašanje. Zdi se nam, kakor da je podzavestno slutil, da bo naš mali narod igral še važno vlogo v življenju slovanske družine. Zato je z velikimi simpatijami spremljal delo mladega Francea Prešerna in drugih slovenskih kulturnih delavcev, ki so se uprli načrtu, po katerem bi bila slovanska kuuturna samobitnost žrtvovana na oltar ilirizma ali panslavizma.

Kakor v njegovem času gotovo še nihče, je spoznal, da je slovenstva rešitev bolj zajamčena v naslonitvi na slovanske narode in v čimprejšnji rešitvi izpod nemškega vpliva. To prepričanje je z občudovanja vrednim pogumom, ki se nam zdi za tiste čase skoraj predrzen, tudi jasno pokazal in si nakopal s tem preganjanje. Na drugi strani pa je videl, kako verska razcepljenost Slovanov stavi kulturno - političnemu zblizanju skoro nepremagljive ovire. Tako je Slomšek svojo slovansko orientacijo dopolnil s cirilmetodijsko idejo verskega zedinjenja.

3. Slovškova bratovščina sv. Cirila in Metoda

V prejšnjem odstavku smo že povedali, da je Slomšek ustanovil Bratovščino sv. Cirila in Metoda. Prvim članom BCM piše v svoji poslanici: "Misel me je gnala, želja me je presunjevala,

da bi se že skoro nad nami izpolnila tista molitev našega ljubeznivega Odrašenika, za katero je gredel k svojemu Očetu tako pri srčno in goreče molil, nas vse zvezjo Resnice in Ljubezni zedinili, ker le samo iz tega je svetu spoznati, da smo njegovi učenci". S tem stavkom je pač najlepše označil, iz kako plemenitega namena snuje novo oraral ilirizem, t. j. hrvatski jezik tudi za Slovence, drugi so bili še bolj panslavističnega duha in so začeli pisati nekako mešanico slovenskih jezikov, kakor Matija Majer Ziljski. Tretja smer je bila čisto slovenska, kakor jo je zagovarjal France Prešeren.

Vse tri smeri so budile med Slovence slovensko bratstvo, ki se je dotle le ob redkih prilikah in bolj skromno javljalo iz podzavestnega bivanja v narodni duši. Nekateri so izražali tudi misel, da naj bi bili vsi Slovenci ene vere. Ker je velika večina Slovanov pravoslavne vere, zato so mislili, naj bi bila pravoslavna vera skupna slovanska vera.

Vsa ta stremjenja so odločilno vplivala tudi na Slomška, da se je odločil s svojim delom dati Slovincem pravilno smer v pogledu vere in narodnosti, ozir. jezika.

Slomšek je živno spoznal, da je največja ovira zedinjenju napuh, ki rodi tisto strašno sovraštvo ločenih bratov do katoličanov. Nasprti napuhu postavlja Slomšek krščansko ljubezen in sveto ponižnost. Piše: "Veliki prepad med nami in njimi spet uravnati, jim stezo krščanske ponižnosti in ljubezni, katera sama v edinost pelja, prijazno nadelati, zato molimo in prosimo, bratje in sestre, sv. Cirila in Metoda. Mrzleje pa, kakor je do nas katoličanov njih srce, gorkejša bodi do ločenih bratov naša ljubezen."

Slomšek je prvi izmed Slovencev popolnoma pravilno in globoko umeval vodilno misel v življenju in delovanju svetih slovanskih apostolov. Popolnoma gotovo je, da je Slomšek po globokem umevanju duha in dela svetih slovanskih apostolov presegel ne samo Slovence, ampak vse Slované tedanje dobe. Svetih bratov življenje in delo je dobro poznal. Pravilno je ocenil njuno apostolsko delovanje med Slovani. Pa tudi je uvidel, koliko svetega idealizma je bila zmožna zbuditi misel: — zopet združiti v eno cerkev vse narode, katerim sta sv. brata Ciril in Metod odprla vrata v krščanstvo. To dognanje je spretno izrazil in se ni pomišljal dati svojih bratovščini za zedinjenje cirilmetodijske misel kot namen in gonilno silo, čeprav sta bila sv. brata v tistem času malo poznana. Pa tudi častil je iskreno velika slovanska svetnika. V tem spoštovanju se je navzel njune-ga apostolskega duha; poleg tega ga je Bog postavil še v podobne prilike, da je tudi on označjal blagovest ubogemu in za-sužnjenemu narodu. Ista nemirna čustva vladajočnost, ki je sveta brata ovirala v misijonarjenju, je tudi Slomšku ob mnogih prilikah skušala preprečevati slovenski misijon. Tako so imena Ciril - Metod - Slomšek za vedno združena svetla luč slovanskim narodom.

4. Rast Bratovščine sv. Cirila in Metoda

Slomškovega vabilu duhovnikom, zbranim na duhovnih vajah v Brežicah l. 1851, se je ta-koj odzvalo okrog 50 duhovnikov. Nato pa je sledilo po celi

Sloveniji in kmalu nato tudi izven tako navdušenje, kakor ga je doživela malokatera organizacija. Že leta 1854 javlja Slomšek, da je bratovščina razširjena v slovenskih, nemških, čeških in ogrskih škofijah. V Avstriji je bila vpeljana v desetih škofijah. V gorški je bilo 170 članov, tržaški 758, v ljubljanski 5521, v lavantinski 6320, v krški 239, in v olomuški 85. Velik razmah je doživela na Moravskem v brnski škofiji. Slomšku je bilo javljenih iz raznih škofij v tem. letu 13,114 članov. Nekateri škofije pa števila niso javile.

Naslednje leto (1885) poroča o organiziranju bratovščine med Slovaki. Leta 1856 ceni Slomšek število udov na okrog 15,000. Ves vesel sporoča leta 1857, da je v brnski škofiji na Moravskem, kjer sta se sv. Ciril in Metod največ mudila, že 6500 udov, vseh pa okrog 25,000. Zato poziva brate in sestre, naj z veseljem in pogumno nadaljujejo preplepo delo. Privkrat poziva Slomšek člane, naj zbirajo tudi denarne prispevke za pomoč apostolskemu delu med ločenimi brati. Leta 1858 poroča, da je bratovščina osnovana na Ruskem (med Poljaki) in ceni število vseh okrog 27,000. Velik razmah je doživela bratovščina leta 1859. V slovenskih škofijah je naraslo število članov za 400, v brnski škofiji je bilo 13,306 članov, vseh na novo vpisano je bilo 12,323 članov, skupno s prejšnjimi pa okrog 30,000. Škofje muensterski, hildesheimski in paderbornski so ustanovili bratovščino sv. Petra s istim programom kakor ga ima BCM. Da je ta bratovščina nastala pod vplivom Slomškove bratovščine sv. Cirila in Metoda, nam poleg istega programa in podobnih sredstev priča tudi dejstvo, da jo je papež obdaril z enakimi odpusti in da so imenovani škofje o ustanovitvi takoj obvestili Slomška ter tudi pozneje ostali z njim v stiku. Tudi v daljno Afriko je zanesel BCM misijonar Matevž Kirchner, Knobleharjev naslednik. Leta 1860 se je na novo vpisalo okrog 1150 članov. Naslednje leto Slomšek ni dobil veliko poročil, vendar z veseljem sporoča, da je na Moravskem 7000 novih članov. Zadnje Slomškovo poročilo leta 1862 je zopet veselo. BCM je dosegla velikanski razmah, posebno v slovenskih škofijah in na Moravskem. Na svojem višku je štela 70,000 članov.

Slomšek je BCM osebo vodil, je določal zunanje delo in skrbel za notranji ogenj. V veliki meri smemo pripisovati njen mogočen razvoj in uspešno notranjo rast dejstvu, da je bila izgrajena na osebnosti velikega škofa Slomška. Prav iz tega razloga je s Slomškovo smrtjo tudi njegova najlepša in naljubša organizacija začela hirati. Toda novega poleta je dobila, ko so jo l. 1891 s spopolnjenim programom obnovili na Moravskem pod imenom Apostolstvo sv. Cirila in Metoda pod zavetjem preblazne Device Marije (ACM). Sedež ima v Velehradu, kjer je sv. slovanski apostol nadškof Metod pokopan. V novejšem času je Apostolstvo dobilo mednarodni katoliški značaj. Tudi pravila, se bodo skušala izpopolniti času primerno, predložena bodo sveti Stolicy v odobrenje in potem se bo skušalo Apostolstvo razširiti po vsem svetu. V lavantinski škofiji je iz hvaležnosti do svojega velikega ustanovitelja ostalo ime: Bratovščina sv. Cirila in Metoda (BCM).

5. Ohranimo, poživimo in razširimo vsepovsod Slomškovo dediščino

Ne bilo bi prav, če bi Slovenci to znamenito ustanovo zanamirili, ki najlepše kaže Slomška v njegovi pravi veličini. Če so drugi narodi sledili klicu naše-ga Slomška, ali ga naj mar preslišimo mi, ki smo njegovi in on je naša last? Zato naj v jubilejnem letu 1951-1952 pristopijo vsi Slovenci, kjer jim je to

le mogoče, k ACM, oziroma k BCM. Pod zastavo sv. Cirila in Metoda in pod zavetjem preblazne Device Marije, božje Matere, se zbirajmo in se k Bogu ob stoletnem jubileju goreče zatekajmo v molitvah, da pride rešitev in svoboda tudi za naš zatirani narod. Povsod, kjer koli biva naš rod, po zapadnih evropskih deželah izven železne zaves, po severni in južni Ameriki, po Avstraliji in tudi po Afriki in Aziji naj pristopijo vsi Slovenci k ACM in povsod, kjer je to le mogoče, naj vzniknejo podružnice ACM. Vsi širite in vsepovsod cirilmetodijsko idejo, tudi med druge narode jo skušajmo razširiti, kakor je to delal že njen ustanovitelj škof Slomšek. Božji blagoslov ne bo izostal, rešitev bo prišla.

"Prosim vas torej in zarotim v imenu Jezusa, najvišjega Pastirja naših duš, ne opesajte v molitvi, marveč nagnite silo svojega srca našim ločenim bratom in Bog, Oče ljubezni, ki želi, naj bi vsi enega srca in ene misli bili, hoče po naših gorečih prošnjah srca ganiti in ogreti za sveto edinost k zveličanski Cerkvi." (Slomšek).

Življenja trnjeva pot

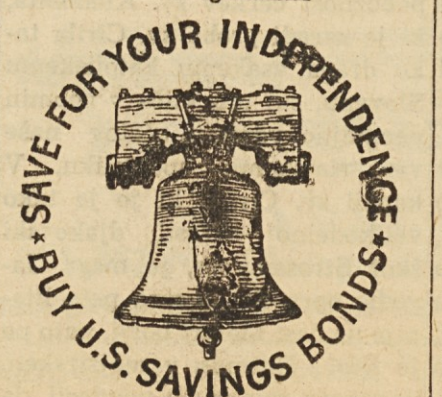
Cleveland, O. — Proti koncu avgusta 1915. 1. sem prišel v Cleveland kot gozdar in premo-gar. Ugajalo mi je, pa sem si de-žal, dosti je potepanja po svetu, treba se bo ozreti malo okoli in ustanoviti dom.

Hodil sem malo na ogled, vendar sem bil mnenja, da ne gori voda. Neko soboto smo ogledovali mlad par, ki je šel h poroki. Gospodinja me je opozorila na zalto tovarišico Nežiko. Češ tale pa res ni napačna in skušnje ima. Čeprav je vdova, je že marsikdo povprašal pri njej, le doslej še ni bil noben pravi. No ja, sem dejal, tako hudo pa menda že ne bo. Gospodinja Jerica se je le smejala. Zvečer smo šli na ohcet in dobro smo se imeli. Ko sem ga nekaj kozarčkov stisnil za koražjo, sem se takole po ovinkih približal izvoljenki. Ko me je naslednji dan vprašala Jerica, kako je bilo, sem se bil pa jaz smejal in zadovoljno muzal. Si jo le vjel na svoje sladke besede, je skoraj nejevoljno menila. Naj je že bilo, kakor je bilo, štirinajst dni kasneje, na 15. novembra sva stopila pred oltar, Msgr. Ponikvar naju je pa zvezal za skupno pot življenja.

Ze 35 let hodiva po tej poti, včasih je malo bolj gladka in zložna, včasih pa bolj strma in razdrpana. Bolezen, brezposelnost in skrb za pet otrok so nama često prinašale neprespane noči. Žena tri vogale pri hiši po koncu drži, so včasih doma dejali in skoro so imeli prav, vsaj v onih dneh. Danes je menda že tudi to drugače, ko se je vse tako spremenilo. Takrat smo se ženili za vse dni življenja, sedaj se pa nekateri že samo za ene kvatre. Dobra gospodinja drži tri vogale, moja žena je ena teh nekdanj-tako čislanih slovenskih mater in žena.

Družina je dorasla, otroci so si ustvarili svoje lastne domove, midva pa spet sameva ob večerih, kot pred 35 leti, le da sedaj gledava televizižen, kar takrat še ni bilo mogoče. Spominjava se nekdanjih dni, premišljava o vese-lju in težavah na poti ter čaka-va, kdaj naju bodo zmotile stopinje najinih otrok ali vnu-kov, ki naju prihajajo obiskovat.

Frank Dragolich.

Slovenska Koroška

Mdenarodne težave 10. oktobra.—Angleški poslanik na Dunaju je nekaj dni (14. okt.) po proslavi 30-letnice plebiscita ob priliki sprejema časnikaarjev pri Vercerju v Porčah ob Vrb-skem jezeru izjavil, "da prazno-vanje 10. oktobra ni povzročilo večjih težav na mednarodnem polju."

Iz te izjave gospoda poslanika nujno sledi več zanimivosti. Prva bi bila ta, da so le morale bi-ti neke težave. In po vsej ver-jetnosti je morala imeti te te-žave ravno Anglija kot zased-bena oblast na Koroškem. Teh težav vsekakor ni mogla imeti v toliki meri Avstrija, katera si upa pač samo to in toliko, kolikor ve, da ji to zasedbene obla-sti dovolijo, odnosno kolikor si misli, da bodo te to dovolile. Za nas Slovence—to jasno in odlo-čno izjavljamo — so namreč za vse krivično ravnanje s sloven-skim elementom v Avstriji od-govorne in pri vrstli zasedbene oblasti in to zlasti Anglija, pod katere zasedbeno oblast spada tudi Slovenska Koroška. Če bi bili na primer britanski visoki politiki, ki so v zadnjem času kar po vrsti prihajali v Avstri-jo, sprejeli predstavnike Slo-vincem, da bi iz njihovih ust slišali poročilo o položaju slo-venstva v Avstriji in saj do ne-ke mere upoštevali prikazana jim dejstva, bi najbrž Anglija in tudi Združene države ameri-ške teh težav ne imele.

Druga zanimivost pa je ta, da je moral biti vendar nekdo, ki je te težave povzročil, odnosno jim dal povod zanje. In tukaj koroški Slovenci čisto gotovo niso bili, ker so žal preskromni. Moral jih je torej povzročiti ne-kdo drugi. Tukaj pa pride na vr-sto Avstrija, tista Avstrija, ki jo vse zasedbene oblasti več ali manj ščitijo, še več, naravnost nosijo na rokah in tako rekoč politično razvajajo. Edina za-sedbena oblast, ki avstrijsko nemštvo, ki je v svoji politiki nasproti Slovincem skozi in skozi nacističnih manir, trdo dr-ži, je Sovjetska zveza in do neke mere tudi Francoska. Da omeni-mo v tej zvezi samo eno, kar je utegnulo povzročiti omenjene "keine grosseren intednationa-len Schwierigkeiten," namreč to, da je socialistična "Neue Zeit" 10. oktobra napisala na 3. strani, "da se je pred trideseti-mi leti utrdila južna meja Av-strije in bodoče velike nemške republike." Kaj takega pa bri-tanski in tudi amerikanski poli-tični, da sovjetskega niti ne omenimo ne, želodec ne prene-se, pa čeprav gre to v zvezi z britansko-ameriško varovanko Avstrijo. In želodčne težave ne spadajo med najmanjše, poseb-no če se prekuhajo še v sovjet-ske kotlu. In tukaj je moralo ta-ko tudi biti.

Ko bo prišel čas za to, bomo pa javno povedali še kaj druge-ga, bolj zanimivega. In med tem ne bo najnezanimivejše to, kar danes dela na Koroškem "der fuehrende Kopf und der Orga-nisator der Abstimmungskamp-fes,"

Na slavnostno sejo koroškega deželnega zbora, ki je bila dan pred proslavo 10. oktobra, dasi je bilo objavljeno vse drugo, kar je bilo in ni zaslužno za nemško stvar je prišel tudi ta mož. Kaj ta gospod dela, danes na Koroškem in v Avstriji, ve-mo predobro mi Slovenci, vedo pa dobro tudi Nemci. Po vsej verjetnosti vedo za to tudi za-sedbene oblasti. Bojimo se, da bo prepozno, ko bodo le-te spō-znale, da je v interesu medna-rodnega in meddržavnega miru na tem evropskem prostoru, da se temu človeku stopi temeljito na prste.

Carantanus.

IVAN MATIČIČ:

Dom v samoti

Sonce zahaja za Zavrhom nad Medvedjimi bregi. Družina se spravlja k domu, a tudi živinče, ki se je pravkar napilo v Bellem potoku. Družno se zbira na trati pred hišo vse, kar je živiga na Pristavi. Gospodinji, stara in mlada, naprej! Zakurita na ognjišču, da bo zagorelo, da se visoko dvigne dim in oznani v daljne dalje življenje in družinsko srečo na Pristavi! Oba gospodarja in otroci z živinčetom vred se še ustavljajo pred hišo. Gospodarja se mirno pomenkujeta in se ozirata po bližnjem in daljnem okolju, tja gor na goljave in gozdne vrhove, ožarjene od zahajajočega sonca.

Le noter, le noter, preluba družinica! Živinče v hlev in stajo, otroci v kraj! Gospodarja skrbno zapahujeta hleve, pregledujeta vse kote okoli hiše, oprezujeta prek ograj, če ne preži ob hosti kak tatinski goltanec. Nato zapreta ograjne duri ter skrbno na vse strani pregledata, ali je Pristava varna pred ognjem. Da, Pristava je varna. Mrak lega na gozdovje in goljave. S Strmca odmeva rahlo brnenje večernega zvona, ki vabi ljudi k molitvi in v varno zavetje. Pristava tone v mrakobi, tone tihotna, zdaj zdaj bo utonila v temoti. Jej, Pristave ni več; ni je več videti ne slišati. Noben tatinski golt je ne najde, nobena zloba ne more do nje. Zakriva jo temina, narava sama jo brani. Dasi se sliši rahlo zvoklanje iz hleva, kakor bi skrivnostno pozvanjalo od nekod iz gozdne samote, vendar ni strahu, kajti živinče mirno prežvekuje in dremleje. Živinče bi prvo zaslutilo nevarnost, a se nikogar ne boji, nič se nima bati. Gozdna zver ne more blizu, roparjev ni, Pristave ne najdejo. Popotnih ljudi tudi ni, ki bi tod hodili, kajti na Pristavo ne drži nobena javna pota, še manj cesta, kjer hodi in podi samo hudo tega sveta.

Vendar Pristava živi in diha. Glejte, družina je zbrana okoli ognjišča. Mirno žužnjajo družinci, gledajo v ogenj, ki tiho gori med njimi. Ogenj gori, ognjišče diha, en sam dih družine, en sam utrip srca. In tu med njimi diha Lenka, diha in živi. Plapolajoči ogenj ji obseva izsušeno, blede lice. Malobesedna je, posluša žužnanje, prikimava. Nič ne toži, nič ne tarna, a vendar je družinci z nimalo skrbjo in bolj opazujejo. V samotni hiši, ob toplem ognjišču gloda črv, razjeda tiho srečo. . . .

Lenka je polagoma opešala in legla. Naj leže, naj se spočije, naporno delo jo je utrudilo. Tako so menili družinci. Niti Tilen ni mislil drugače, ni pravič pričakoval, da bi utegnili biti kaj hujšega. O, naj se le spočije, počitek ji bo dobro del.

Mati Stržajna je bila drugačnega mnenja, vendar ni nikomur nič razodela. Le pogosteje

je vzdihovala, ko se je sukala okrog ognjišča, se mudila ob snahini postelji ali opravljala otroke. S časom pa je tudi Lenka sama začutila, da ji niti postelja ne bo vrnila moči. Vročična in omočična je včasih priznala materi, da se ji zdi, kako ji moči pohajajo, in nima dosti več upanja na ozdravljenje. Mati jo je sicer spodbujala, vendar ji ni mogla povsem prikriti tega, kar je slutila. Samo vzdihnula je in rekla: "Bog se nas usmili."

Snaha je materin vzdihljaj bridko razumela, zato ji je samo pritrdila: "Da, zares, mati, Bog se nas usmili!" Dasi je mati budno pazila na otroke in jih venomer odganjala od bolničine postelje, vendar otroci so otroci. K materi sili, a kdo naj jim dopove, da je materina bolezen nalezljiva, predvsem nevarna otrokom. Razen tega jih je tudi Lenka sama hotela imeti v svoji bližini. Skušala je sicer poslušati materino svarila, ali kako naj odganja otroke, če jih ima tako rada!

"Lenčica, no, pridi bliže! Veš, nekaj ti hočem naročiti: pridna boš morala biti! Boš pridna?" "Kajpak bom pridna." "Veš, mater boš morala poslušati, mater ubogati." "Katero mater?" "Nu, staro mater."

"Hm, staro mater že, ali naprej moram ubogati vas, mati."

"Mene, nu, seveda. Ali veš, Lenčica moja, kaj, če mene ne bo? Potem boš morala poslušati staro mater."

"Zakaj bi vas ne bilo, mati? Kam pojedete?" "Ah, kam pojdem? Sam Bog ve, kam. Lenčica moja, smliš se mi, Bog ve, koliko boš morala trpeti."

"Zakaj, mati?" "Zato, nu, ker ne vem, kaj te vse čaka."

Drugi dan se je pogovorila z Jernejem.

"Jernejče moj! Ti si najstarejši, zato ti polagam na srce: ubogaj očeta in deda! Bodi dober z Lenčico, Matejcem, Mihcem in Urščico!"

"Zakaj mi to naročujete, mati?"

"Zato, Jernejče, da boš dober, ko boš velik, in ne boš nikogar odganjal od hiše. Ah, tedaj ne boš imel matere, da bi te kaj poučila. Zato si zapomni moje besede in glej, da jih nikoli ne pozabiš. Jernejče moj, hudo mi je, ker te imam tako rada!"

"Zakaj tako čudno govorite, mati? Saj vendar ne boste umrli!"

"Oh, Jernejče!" vzdihne mati in si potegne oedejo na usta, ker jo posili kašelj.

Potem je poklicala k sebi Matejca in Mihca. Umazana in navihana sta se približala postelji. Bolno se je nasmehnila zdravima boscema.

"Kje ste se mi zopet potikala, potepina, da vaju ni nič blizu?"

"Mlade mačice sva našla pod stražjo na kozolcu," se odreže Matejce.

"Pet jih je, prav take so kot mačka," pritegne Mihce.

"Kaj bomo s toliko mačkami, mati?" vpraša Matejce.

"Oh, razšle se bodo na vse strani, kakor se boste razšli tudi vi, ljubljenci moji. . ." odvrne mati žalostno.

"Zakaj se bomo razšli, mati?" vpraša Matejce.

"Zakaj, nu, zato, ker ne boste zmeraj majhni. Ko boste odrasli, boste morali od hiše."

"Zakaj od hiše, mati?" poprima Mihce. "Zakaj bi ne ostali zmeraj doma?"

"O, doma, doma, otroci moji! (Dalje prihodnjic)

Kupujte Victory bonde!

EDINA, SAMO MOŠKA, NEPRISTRANSKA DRUŽABNA ORGANIZACIJA

Slovenska moška zveza v Ameriki

Ustanovljena 1. januarja, 1939. Inkorporirana 13. marca, 1939 v državi Ohio.

Glavni sedež: BARBERTON, OHIO

ENA NOVA MODERNA ORGANIZACIJA NA DRUŽABNEM, SPORTNEM IN KULTURNEM POLJU

Nobenih pristopnih stroškov. Ne potrebujete nobene zdravniške preiskave. Pristop od 16. do 65. leta.

Za 25 centov mesečnega asessmenta, plačujete dobrostojećem članu do \$100 pogrebnih stroškov.

Vsak Slovenec bi moral biti član te nove nepristranske organizacije.

GLAVNI ODBOR:

Častni predsednik: FRED UDOVICH, 183-22nd St., Barberton, O. Predsednik: MATT F. INTIHAR, 21491 Nauman Ave., Euclid, Ohio. Prvi podpredsednik: FRANK J. MACEROL, 1172 Norwood Rd., Cleveland 3, Ohio.

Drugi podpredsednik: IVAN GERMAN, 7502 Donald Ave., Cleveland, O. Tajnik: VINCENT H. LAUTER, 1012 Wooster Rd., West Barberton, O. Blagajnik: JOSEPH SHEGA, 207-23rd St. NW., Barberton, Ohio. Zapisnikar: JOŽE GRDINA, 6113 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik in prvi nadzornik: CHARLES BENEVOL, 19502 Muskoka Ave., Cleveland 19, Ohio.

Drugi nadzornik: FRANK M. PERKO, 1092 E. 174 St., Cleveland 19, Ohio. Tretji nadzornik: ANTHONY KRAMPAL, 1003 E. 66. Pl., Cleveland, O. land 10, Ohio.

FINANČNI ODBOR:

Predsednik in prvi odbornik: JOHN GOTTLIEB, 1845 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

Drugi odbornik: JOSEPH PIŠKUR, 133 Smithsonian St., Girard, Ohio.

Tretji odbornik: DAMIJAN TOMAŽIN, 973 E. 74. St., Cleveland, Ohio.

Direktor atletike: JOSEPH E. LUKZ, RFD 1, Box 432, Niles, Ohio.

Uradno glasilo "Ameriška Domovina," 6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio.

Za pojasnila se obrnite na glavnega tajnika Slovenske Moške Zveze 1012 Wooster Rd., West Barberton, Ohio.

Ivo C. Jager:

Preko jugoslovanske meje

(Nadaljevanje)

Župnika je pretantal, ali pa se mu je zahotelo čudeža, vendar pa župljani niso tako hitro na to pristali. — Hoteli so, da gre falot pred sodišče. Sodnikov položaj ni bil zavirljiv, rešil pa se je iz zagate, da je župnika vprašal kot izvedenca, če smatra izjavo obtoženčev za verjetno in čudež za mogoč, kar je ta, pač dosledno svojemu prvemu stališču, potrdil, nakar je sodnik izrekel oporočilno sodbo, glede ogrlice pa odločil civilno pot in nakit vrnil cerkvi. Nesramnost falotova pride zdaj do viška; zahteva s tožbo od župnika izročitev nakita. Ta tožba je ravno v teku, kdaj bo razprava, ne vem, ni še določeno. Prosim vas, povejte mi, ali bi bilo kaj takega še kje drugod na svetu mogoče?"

Kolonel je imel prav, dvomim, da bi bilo sploh izvedljivo tako, kakor se je dogodilo v Rimu. Ko sem bil prost, sem mislil enkrat na to stvar, da bi poiskal v časopisih, kako se je pravda iztekla, pa sem kasneje imel toliko opravka s svojimi stvarmi, da nisem prišel do tega. Moral sem potrditi kolonelu, da ima prav. Ko je pripovedoval, da je treba imeti Italijane trdo v rokah, če se hoče z njimi kaj doseči, sem se spomnil na pogovor, ki sem ga slišal doma o podobnem predmetu, kako je treba

zagrabiti ljudi in jih držati kakor v pesti. Šlo je o nekem političnem vprašanju, kako je treba postopati z mlačnimi pristajši, pa je delavski agitator porinil svojo široko pest svojemu nasprotniku prav pod oči za dokaz, kako je treba zagrabiti delavce in jih držati tako trdo v pesti, "samo tako se da delati in nič drugače." Bile so iste besede kakor kolonelove, ko je govoril o italijanskih zajcih oz. ovcah.

"Poglejte, prosim, komuniste. Kakšen je razloček med njimi in nami fašisti? Iste poglede imamo na družabni red, če vse fraze pustimo vstran. — Njihov rdeči fašizem je še neskočno trši od našega, pri njih je dogma absolutna in za njeno prekrachenje vs postavijo obzid in če napravi njihov funkcionar kaj takšnega, dobi strel v tilnik od tovariške roke, če mu ni celo ukazano, da se mora končati sam, kakor so sultani pošiljali svileno vrstico svojim nepokornim. Mi poznamo komunistično ideologijo, saj sta obe skoro sorodni in teletljita na diktaturi elite. Ravno zato smo mi, in samo mi fašisti kos komunistom, ker jih bijemo z istim orožjem. Ali morete povprečnega delavca prepričati, da je vsaka komunistična beseda laž in potvara, ne, bedak ne verjame, dokler mu komisar ne sedi prav v vratom in mu z nagajko zatre in izbije zadnjo iskro morebitne samostojne misli. In kako je z inteligenco, ki vam po toči pride z jokavostjo, da si niso mogli misliti, da se idealni nau-

ki Marxovi tako potvarjajo. Temu nasproti je naš evangelij odkrit, mi dajemo vsemu narodu zavest človečanstva in naše stare kulture, izbijamo iz njega zajčjo plahost, da se zaveda svojega položaja, ki mu daje dolžnosti, pa tudi velike pravice.

Na mojo pripombo, da zajčje plahosti ni mogoče v eni ali dveh generacijah odpraviti, da je tudi Mussolini to izprevidel, ko je prežgodaj napravil eksperiment o uspehu, h kateremu ga je zavedla zmaga nad loki in puščicami v Abesiniji, sem izgubil vso privlačnost in dostopnost za fašistično doktrino, pa se je kolonel očitno ohladil in naši razgovori so postali odslej formalnejši. Videl sem ga še nekajkrat v vroči debati s komunisti, ki so imeli svoj prostor na drugem koncu v kotu, pa so morali že večkrat poseči vmes Nemci, da ni prišlo do hujšega.

Ne vem, če sem že omenil, da je bilo med nami tudi nekaj Nemcev. Dva od njih sta bila pobegnila pred nekaj mesci iz KZ Franschette, dospela s "hikingom" do tirolske meje, kjer se jima je poskus bega ponesrečil. Kakšen bo sprejem v KZ in koliko telesne kazni jih čaka, je ta dva člana bivše Hitlerjeve mladine sicer nekoliko skrbelo, vendar bo tudi to minulo! Eden od njih je bil dober boksar in je nastopal v tekmah za KZ po okoliških mestih. Če bi bil nekoliko bolje hranjen, da bi dobile njegove mišice vsaj nekoliko maščobe, bi bil lahko šampion mušje teže, posebno ker je bil neobčutljiv za udarce in drzno pogumen v napadu. Drugi Nemec je po polomu 1945. leta nekako ušel ujetništvu, vstopil v francosko tujsko legijo in skor tri leta pogojene 5 letne službene dobe preстал, ko ga je v Tunisu prilika zanesla na norveško ladjo, ki je imela odpluti v Italijo. Svetolasi fant se je malo ločil od norveške posadke, vendar je pa moral v Italijo zapustiti ladjo, nakar je padel v roke karabinjerjem in bil za KZ Franschette kot tujec brez poznih listin določen. Tam sta prišla z boksarjem skupaj in se odločila za beg, ki se jima je ponesrečil.

Od obeh je bil Werner, boksar, živahnejši. Pripovedoval nam je, kako je v tem KZ, ker smo bili vsi hudo ravedni, kaj nas tam še čaka. Posnemal je razne funkcije tega taborišča prav dobro, tako da smo se nad njim dobro zabavali.

Omenim še enega Nemcev, ki je bil begunec iz ruske cone v Nemčiji. Tudi njega je Sibirija čakala, ker ni hotel večletne pogodbe za delo pri Rusih podpisati kot tehnik strojne branše. Razen tega, da se umakne Sibiriji, ga je vabila v Italijo in na beg ljubica, zaročenka, hči bogatega italijanskega trgovca, s katero se je seznanil in zaročil

za časa svoje vojne službe v Grmčiji. Bila je starejša od njega, kakor smo videli po slikah in kasneje tudi osebno, ko je prišla večkrat, da je vodila razgovore za njegovo osvoboditev. Po nekem italijanskem zakonu namreč, so razni begunci dosegljivi prostost in italijansko državljanstvo, po poroki z Italijankami. Ravno ko sem jaz odhajal iz Franschette, tega letovišča z razglednimi stolpi, — kakor so Italijani prikazovali ta KZ, pa so zamolčali straže s strojnimi in stolpih — se je Fritz pripravil na poroko s svojo zarjavelo devico. Ker niso mogli pod zaščito International Refugee Organization, kamor smo se mi zatekli, nisem kasneje nič več slišal o Nemcih in njihovi usodi.

Kakor Italijani so tudi Nemci razmišljali o svojem položaju. Boksar Werner je tako-le modroval:

"Obračajte stvari kakor hočete, samo mi Nemci smo kos Sovjetom. Če bi bile vse naše sile koncentrirane na vzhod, bi mogli držati komunistične armije v šahu, in če ne bi napravilo vodstvo tako strahotne napake z iztrebljevanjem celih narodov. Da smo dali Ukrajini svobodo, ko so nas s pozdravi sprejeli, bi to postala naša Mažinotova linija, ki bi pa tudi držala. Tako pa so bile nebrojne napake logična predpostavka, da je vse končalo v taki propasti. Zapad nam ni mogel zaupati, da se vodstvo še enkrat ne pogodi s Sovjeti — diktature so okretnejše kot demokracije — pa je pač prišlo, kakor je moralo priti."

Ne bi si mogel misliti, odkod tem mladim ljudem tolika razgledanost in politična zrelost. Če pa človek pomisli, kaj je vse že za njimi in koliko so imeli časa za razmišljanje o storjenih napakah, uvidi, da tudi tem mladim ljudem ni moglo ostati prikrito, kar je bilo sedemnajstletni v njih zaslepljenosti nemogoče uvideti.

Sedemdeset milijonov ne morete zapreti v tak življenski prostor, kot ga ima danes Nemčija. Ta sila mora priti do izbruha in eksplozije, če se je ne kanalizira v koristne smeri. Če bi bilo končano s tem, kar so nam komunisti Sovjeti povrnili za naša dela na vzhodu, ki še

MALI OGLASI

Iščejo stanovanje

Srednje star zakonski par želi dobiti 3 ali 4 sobe s kopalnico. Kdor ima kaj, naj pokliče UT 1-0964. (226)

Hišo v najem

Dvodružinsko hišo vzamem v najem in sicer v okolici od E. 55. St. do konca Collinwooda. Kdor ima kaj primerne, naj pusti naslov v uredništvu Ameriške Domovine, ali pokliče HE 1-0628. (225)

DEKLETA in ŽENE

Se je čas, da si izberete fino "STERLING" zimsko suknjo ali FUR COAT direktno iz tovarne po veliko nižjih cenah, kakor kje drugje, pri

Benno B. Leustig-u

1034 Addison Rd.
EN 1-3426

Samo pokličite me, da Vas peljem v tovarno.

Mi pripravimo

ZDRAVILA

za Evropo

MANDEL DRUG

15702 Waterloo Rd.

Cleveland 10, Ohio

Mošt — Vino

Pri nas dobite dober mošt na galone ali sode — svež od preše, kakor tudi najboljša ameriška vina.

Willoughby Winery

ANTON HUSMANN

1 Erie Rd. — tel. WI 2-1343

(228)

šlo. Pa je njihov račun neprijetno večji in raste iz dneva v dan. Narod se vije v obupu, mora dobiti orožje, da doseže svoje izgubljene meje, svojo lastno zemljo, in da maščuje krivice, sicer . . ."

Kaj bi bilo sicer, nisem slišal, ali pesti boksarjeve so bile sklenjene, da so se belili členki, iz oči pa mu je sijal ožen fanatizma, kakor so ga pokazali Hitlerjevi mladinski regimenti, ko so tisoči teh sedemnajstletnih, drli pred sovjetske strojnice, ne da bi trenutke pomislili na svoja mlada življenja. Nisem več pustil priti do takega konca v naših razgovorih, videl sem, da ta mladina kaže resno in trdno voljo postaviti stvari na pravo mesto, vendar pa je tudi odločena upoštevati razmere, skratka, da se je naučila nekaj v svojih burnih in krvavih mladih letih. Kot petnajstletni dečki so bili iztrgani iz šole in svojih družin in za svoj kasnejši krvavi posel predani drilu na kasarniških dvoriščih, pa so ostali raztreseni po vsem svetu od Sibirije do Sahare. (Dalje prihodnjic)

DELO DOBIJO

AIRCRAFT MACHINE
MILLING MACHINE
ENGINE LATHE
CARBIDE TOOL GRINDERS
TOOL REPAIRMEN
TOOL ROOM MILLING
MACHINE

Visoka plača od ure.
Employment urad odprt dnevno
od 8:30 a.m. do 4 p.m.
Ob sobotah od 8 do poldne.

The Cleveland Pneumatic
Tool Co.

3781 E. 77 St.

(blizu Broadway)

(228)

Izvežbani vozniki

za "dump trucks,"

stari okrog 45 let;

dobra stalna plača.

Vprašajte na

1449 E. 66 St.

(225)

Ženske za lahka

tovarniška dela

Soba 110

1200 W. 9 St.

MRS. RICKETS

(225)

Moški pomagači

za splošno tovarniško delo

Plača od ure

CLEVELAND BRASS MFG.

COMPANY

4606 Hamilton Ave.

(224)

TAPCO

Sprejemamo izučene operatorje
in one, ki bi se učili
za

Automatic Screw Machine

Turret Lathe

Milling Machine

Shapers

Surface Grinders

Tool Grinders

Broaches

Forging Press

Dobra plača od ure

Idealni delovni pogoji

Prosilec mora biti pripravljen delati vsak šift.

Employment urad odprt vsak

dan od 8 dop. do 4 pop.

ob sobotah od 8 do opoldne

THOMPSON

Products Co.

23555 EUCLID AVE.

(233)

Make This Your Buy Word
For VITAMINS

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

(One-A-Day brand) Multiple Vita-

min Capsules are—

POTENT—each capsule contains the

daily basic needs of the five vitamins

whose requirements have been estab-

lished as essential to human nutrition.

3-CONVENIENT—take just one capsule

today and you can forget about

vitamin supplements until tomorrow.

3-ECONOMICAL—each capsule each

day is all you take, and all you pay

for.

4-QUARANTY—take one One-A-Day

(brand) Multiple Vitamin Capsule each

day for sixty days. Your money back

if you are not satisfied.

MILES LABORATORIES, INC.

Elkhart, Indiana

Proge že v družini! — Zebra Molly s svojim sedem ur starim mladičem predstavlja v Washington Park Zoo v Milwaukee res lep motiv za fotografa. Mladič je visok 30 inč in tehta 40 funtov.

FRAN DETELA:

ZBRANI SPISI

VELIKI GROF
Zgodovinski roman

Tako pripravljen na vsak slučaj je pripovedoval strmečemu Lenartu osupno novico. Ta si je mel roke in izpraševal hlapca na vse strani in mu ukazal, naj se kolikor možno velikokrat snide z Manlijem in kar le more, pozve od njega. Bogat dar je odškodoval Boštjana za strah, ki ga je prebil.

Vrlega Lenarta pa je tako raz-

burilo to razodetje, da je kar tekal po sobi sem ter tja. Kaj je storiti? Pomagati? A če izpodleti? — Nekako pust čut je obšel tudi Lenarta pri tej misli. — In če se posreči? Grofova voj-ska bo odveč in grof tudi in doktor Lenart tudi; kajti hvalo bodo peli Eizingerju in kar bi bilo neznosno, Manliju. Grof bi bil Eizingerjev in Lenart Manlijev pomagač: dvojce petih koles. On, najboljši jurist, bi držal lestvo takemu Manliju. Nikdar! — Sami naj poskušajo! Če se jim ponese, to nam nič mari. Za nas nič slabega, dobrega pa tudi nič. A srečen izid, brez našega delovanja, tega se je bati. Eizinger rešitelj bi postal varuh, prijatelj, vladar mladega kralja; Manlij kraljevi svetovavec; on, Lenart, pa ponižni tajnik zasebnega grofa. Na noben način se to ne sme zgoditi.

Urno je zlezel naš doktor v praznično opravilo svojega dostojanstva in se napotil z Boštjanom kakor Merkur, njegov priljubljeni bog, z Martom — takega si je pač Boštjan tega malika mislil — v cesarski grad naravnost k svetovavcu Neiper-gu. Dolgo se je mudil ondi in še dlje kakor zadnjič ga je spre-mil svetovavec, mu stresel roko in zatrljeval, da njegovo veličanstvo ne bo nikdar pozabilo njegovega plemenitega ravnanja in ga prosil, naj mu skoraj da priliko, vrniti mu to veliko uslugo. Lenart pa je ponosno govoril o tej malenkosti in kako pač ni mogel drugače ravnati, kajti kakor njegov gospod sovraži tudi on vsa kriva pota in niti s sovražnikom ne postopa drugače nego naravnost in pošteno.

Določeno nedeljo pa se je učečnosti svetovavca Neiper-ga posrečilo zajeti malone vse zatrojke. Na dvoru je rasel Nei-

pergov vpliv in Ungnadov ena-komerno padal. Lenart je bil sicer povabljen k cesarski mi-zi in mnogovrstno odlikovan, a hudo ga je jezilo, da opreznega Manlija ni bilo moči ujeti. Ka-kor bi mu krivico delal, ker se ni dal zasačiti, ga je sovražil Le-nart sedaj še bolj in njegovi vohuni so ga iskali po mestu mnogo marljiveje od cesarskih stražnikov.

„Če mi da vaša vzvišenost,“ je obljubil čez nekaj dni Neiper-gu, „dvojce vaših služabnikov, vam pripeljem hudodleca žive-ga.“

„Kolikor jih hočete, zlati moj prijatelj!“ se je razveselil ba-ron in mu dal pooblastilo, da sme zapreti Manlija, kjerkoli ga dobi.

Dan potme je prišel Neiper-g sam srečo voščiti in se zahvalje-vat Lenartu, da je svojo obljubo tako točno izpolnil. Ponu-dil mu je, naj stopi po vojski v cesarsko službo, ker mu je ce-sar zelo naklonjen. „Pod mo-jim pokroviteljstvom“, je de-jal, „vas čaka lepa prihodnost.“

Ošabnemu možu pa je sveto-vavec s tem pokroviteljstvom slabo postregel in Lenart je menil, da ni nezadovoljen v svojem stanu in da tako lahko še več koristi cesarju, če ugla-di pot do miru, ki bi bil njegove-

mu gospodu ravno tako na prid kakor cesarju. „O, da bi Ungna-da ne bilo!“ je vzdihnil Lenart in z njim je vzdihnil Neiper-g. „In na kaj se zanaša vendar ta človek, ki priganja cesarja ve-dno k vojski? Na Podjebrada? Ta vendar ne more o pravem času priti na pomoč.“

„Težko, kajti sovražnikov pri-čakujemo od dne do dne; kar je pa poslanstvo šlo do češkega gu-bernatorja, da sklene zvezo, te-ga je komaj pet dni.“

„Res! Pet dni,“ je potrdil Le-nart.

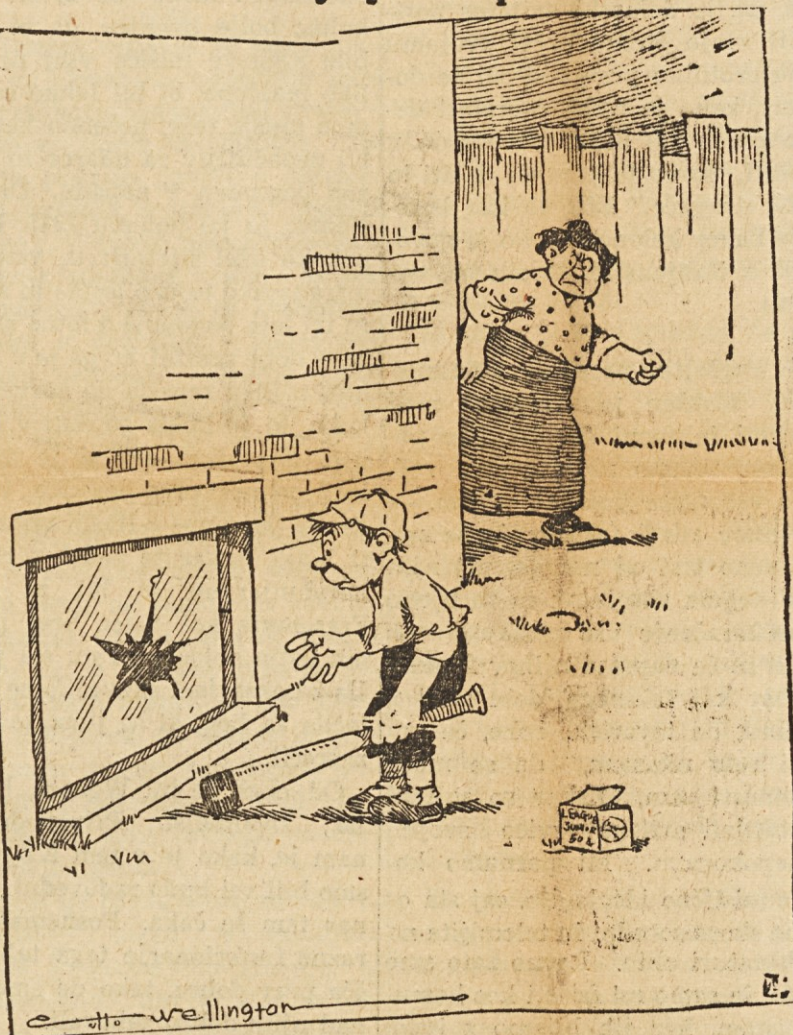
„Vi že tudi veste?“ se je za-čudil svetovavec.

„Oh, vse mesto že govori. In kdo je bil že odposlan?“

„No, to bi si lahko mislili,“ je opomnil oni s porogljivim sme-hom. „Neizogibni Ungnad, Ju-rij Ungnad, brat našega Salo-mona, čigar predrznost bi bili vi lahko hudo kaznovali. Kajti veste, koga je poslal z bratom? — Onadva potepuha, Caheja in Viljema, ki ste vas napadla. Ta-ko sta se odtegnila kazni in ce-sarski svetovavec jima je poma-gal.“

„O, jaz jima še nisem odpu-stil!“ je dejal Lenart. „Samo če bi mi vaša vzvišenost hotela po-vedati, kdaj se vrneta, da ju primem.“

(Dalje prihodnjič)

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Nova glava pri ECA. — William Chapman Foster star 53 let, ki je doslej pomagal Paulu Hoffmannu pri ECA, bo v novembru predložen kongresu za Hoffmanovega naslednika.

SPOMNITE SE S KAKIM DAROM SLOVENSКИH BEGUNCEV!

Naznanilo in Zahvala

Neskončno žalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem dragim prijate-ljem in znancem, da nas je za vedno zapustila naša dobra in ljubljena hčerka, sestra in vnukinja

Irene Jasbeck

(JAZBEC)

ki nas je zapustila v najlepši dekliški dobi ter odšla v nebeške višave po dolgih letih muk in trpljenja dne 8. okt. 1950. Naša nepozabna Irene je bila rojena v Clevelandu, Ohio, 24. nov. 1923 in k večnemu počitku smo jo položili 12. okt. 1950 iz cerkve sv. Kristine v družinsko grobnico na Kalvariji poleg njenega do-brega očeta.

Naša dolžnost je, da se na tem mestu prav iskreno zahvalimo Rev. A. L. Bombachu ter Rev. Teknipp in Rev. Fontaine, za opravljeno pogrebno sv. mašo. Iskrena zahvala Rev. Bombachu in Rev. Teknipp, ki sta prišla v Johnson pogrebni zavod molit ob krsti naše drage pokojne hčerke in sestrice. Še posebna zahvala naj velja Rev. Teknipp, ki je obiskoval našo dobro Irene v bolnici in na domu.

Iskreno se zahvaljujemo društvom in sicer: sv. Kristine št. 219 K. S. K. J. in Slovenski dom št. 6 SDZ ter podružnici št. 32 SZS za molitve ob krsti v pogrebem domu ter za spremstvo na njenem zadnjem potu. Še posebna zahvala naj bo izrečena Slo-venski brodelni zvezi, katere je bila naša Irene članica, za stalno plačeva-nje bolniške podpore ves čas njene dolge bolezn, prav do njene smrti.

Naša posebna zahvala naj bo iz-rečena teti in stricu pokojne, Rozaliji Kompere in John Yurkas ter istotako vsem našim sorodnikom za vso pomoč, ki so jo izkazovali naši Irene ob času njene dolge bolezn in nam stali ob strani ob času njene smrti in pogreba.

Iskreno se zahvalimo sosedom Irene Birt in njeni hčerki Diane za prijateljske obiske dnevno pri bolniški postelji naše hčerke. Ravno tako Sisters of St. Christine's, Fathers of the Blessed Sacrament, njenim sošol-kam iz Shore High šole za prijazne obiske v bolnici in na domu. Ti obis-ki so bili za našo Irene kot sončni žar-ki, ki razženejo vse meglice in ljubko obsevajo zemljo.

Iskreno se zahvalimo Walter Jackshaw, ki nam je dal svoj avto na razpolago tekom tedna pogreba.

Naša iskrena zahvala naj bo iz-

rečena vsem, ki so nam pismeno ali ustmeno izrazili sožalje nad izgubo naše edine in nepozabne hčerke. Is-kreno se zahvaljujemo vsem, ki so da-rovali za sv. maše in cvetlice, ter vsem, ki so obiskali našo nepozabno hčerko, ko je ležala na mrtvaškem odru, vsem, ki so molili ob njeni krsti, in vsem, ki so se udeležili pogrebne sv. maše, ter vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti do groba. Naša pri-srčna zahvala naj bo izrečena tudi vsem, ki so obiskovali našo Irene na domu ali v bolnici ter vsem, ki so jo tolažili ter njej ali nam kaj dobrega storili tekom njene bolezn in ob smr-ti. Prav lepa hvala nosilec krste, ki so našo nepozabno hčerko nosili ter jo položili v hladni grob.

Naša iskrena zahvala naj bo izrečena našim dragim sorodnikom, ki so prihiteli iz daljnih mest, da se po-sloviijo od naše hčerke na mrtvaš-kem odru ter da jo spremijo na njeni zadnji zemeljski poti in sicer: njena teta Rose Kompere in hčerka Rozi iz Oneonta, N. Y., njena teta Mary Pirc in hčerka Mary iz Long Island, N. Y., stric John Yurkas in soproga Helen iz Brooklyn, N. Y., Andrew in Jean-ette Ferenchak iz Plainfield, N. J., ter Andrew Yurkas, soproga Mary in hčerka Mamie iz Alliance, O.

Naša večna zahvala naj velja vsem, ki so darovali za sv. maše, po-klonili tako lepe vece ter dali svoje avtomobile na razpolago ob pogrebu.

Dolžni smo izreči iskreno zahvalo pogrebnemu zavodu Johnston za vso naklonjenost ter izvrstno odpremo po-greba.

Vsakemu posebej in vsem skupaj še enkrat naš iskreni: Bog povrni za vse!

Tvoji žalujoči ostali:

AGNES JASBECK, mati,
FRED in STANLEY, brata.

Euclid, Ohio, 15. novembra 1950.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupa-njem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 1-2730

PERUTNINA

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno očistene piščance in na kose zre-zane ter vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svatbe, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOČEVAR in SINOVI

☉ Tel. v trgovini Montrose 2369; na domu Montrose 1368-W ☉

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik.

BAZAR!

Oddali bomo 350 puranov!
V CERKVENI DVORANI
SV. LOVRENCA

V DNEVIH 17., 18., 19. IN 20. NOVEMBRA

Začetek vsak dan ob 7 zvečer, v nedeljo od 3 popoldne naprej

PRIDITE TER ODNESITE DOMOV RAZNE DOBROTE,
KI JIH IMAMO NAKUPIČENE PRAV ZA VAS!